

РЕШЕНИЕ

№ 11933

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **316** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на „Овис 1“ ЕООД, срещу Решение № 4789/04.11.2024 г., постановено по НАХД № 10998/2024 г. на СРС, НО,121 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-240220/12.07.2024 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“, с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 414, ал. 1 от КТ, за нарушение на чл. 152 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като от дружеството не е извършено описаното в НП нарушение. Изложени са аргументи, че са налице основания за приложение на чл. 415в от КТ и определяне на случая като маловажен. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП. Претендират се разноси за две съдебни инстанции. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноси за касационна инстанция. Ответникът по касация - Директор на дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва

касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 08.05.2024 г. е извършена проверка в обект на контрол: дюнерджийница „Г.“ в [населено място], [улица], М. Мол Л., стопанисван от „ОВИС 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Проверката продължила и по документи на дата 13.05.2024 г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“. Установено е от представени от работодателя график и присъствена форма на служителите за месец април 2024 г., че работникът М. И. С., заемаща длъжността „готвач“ е полагала труд на дата 01.04.2024 г. - втора смяна от 14:00 часа до 22:00 часа, а на дата 02.04.2024 г. е работила първа смяна от 09:00 часа до 17:00 часа в нарушение на чл. 152 от КТ. Резултатите от извършената проверка са обективирани в Протокол за извършена проверка №ПР2416774/13.05.2024 г. Съставен бил АУАН №23-2400220/13.05.2024 г. Срещу АУАН в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е подадено възражение.

След запознаване с преписката от дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“ било издадено процесното НП № 23-240220/12.07.2024 г. за нарушение на чл. 152 от КТ.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУНА и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че описаното в НП нарушение е безспорно установено.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Както правилно е приел и СРС в решението си, от представените от работодателя графици е видно, че не е спазено изискването на чл. 152 от КТ, като на работника М. С. не е осигурена непрекъсната междудневна почивка, не по-малко от 12 часа. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че от АНО не е доказано описаното в НП нарушение. Доказателства които да оборят изводите на АНО не са представени нито във въззивното производство, нито пред настоящата касационна инстанция. Касационният състав споделя напълно изводите на СРС относно липсата на предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ и определяне на случая като маловажен.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на

правната помощ в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4789/04.11.2024 г., постановено по НАХД № 10998/2024 г. на СРС, НО,121 състав.

ОСЪЖДА „Овис 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], да заплати на дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“ сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.